

vergadering **C182 – OND20**

zittingsjaar 2011-2012

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Onderwijs en Gelijke Kansen

van 27 maart 2012

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Cindy Franssen tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de problematiek van de loopbaankloof naar aanleiding van Equal Pay Day - 1500 (2011-2012)	3
Vraag om uitleg van de heer Boudewijn Bouckaert tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de implementatie en uitvoering van het nieuwe Inschrijvingsdecreet - 1458 (2011-2012)	7
Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over DAC'ers in internaten - 1474 (2011-2012)	9

■

Voorzitter: de heer Boudewijn Bouckaert

Vraag om uitleg van mevrouw Cindy Franssen tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de problematiek van de loopbaankloof naar aanleiding van Equal Pay Day - 1500 (2011-2012)

De voorzitter: Mevrouw Franssen heeft het woord.

Mevrouw Cindy Franssen: Voorzitter, minister, collega's, een goede week geleden was het Equal Pay Day. Tot die dag moeten vrouwen werken om aan het gemiddeld jaarloon te komen dat hun mannelijke collega's al in 2011 verdienden.

Of we van een viering kunnen spreken is dus de vraag. Dat Equal Pay Day dit jaar op 20 maart valt, betekent dat vrouwen gemiddeld 22 procent minder verdienen dan hun mannelijke collega's of bijna drie maanden langer moeten werken om hetzelfde jaarloon te verdienen.

Dat cijfer houdt weliswaar rekening met het loon van deeltijdse werknemers. Aangezien vrouwen meer deeltijds werken, resulteert dat in een lager gemiddeld maandloon voor vrouwen en wordt de loonkloof groter. Dat is een statistische nuance. Het heeft uiteraard ook een impact op het latere pensioen van vrouwen. Zelfs bij voltijds werkende mannen en vrouwen is er duidelijk sprake van niet-evenwaardige lonen. Daar zou de loonkloof, volgens de laatste OESO-cijfers, 9 procent bedragen. Op 10 jaar tijd is de loonkloof slechts met 6 procent verkleind en vergeleken met vorig jaar is er slechts een verbetering van 1 procent. Aan dit tempo zal het nog 22 jaar duren om de loonkloof te dichten.

Er moeten dus dringend meer stappen worden ondernomen. Het is ook deels federale materie. Een van de stappen werd genomen op federaal niveau door de Kamer, die op 8 maart een wetsvoorstel goedkeurde met een aantal maatregelen om de loonkloof te dichten. Ook het Vlaams regeerakkoord is ambitieus en in uw beleidsbrief 2011-2012 staan enkele maatregelen om de loonkloof-loopbaankloof aan te pakken. Het Vlaams Actieplan 'Bestrijding loopbaankloof mannen-vrouwen' zou de loopbaankloof structureel moeten aanpakken.

Minister, in welke mate werden de aanbevelingen van de resolutie, die we enkele jaren geleden hebben goedgekeurd, betreffende de geïntegreerde aanpak van de loon- en loopbaankloof tussen mannen en vrouwen opgevolgd? Hoe zult u uw maatregelen afstemmen met uw federale collega? Wordt er al overleg gepleegd op een interministeriële conferentie? Heeft het Steunpunt Gelijkekansenbeleid 'gelijkekansenindicatoren gender' geformuleerd om de nauwgezette opvolging van de oorzaken van de loonkloof mogelijk te maken? Werd er vorig jaar een nulmeting uitgevoerd? Wat zijn daarvan eventueel de resultaten?

Equal Pay Day 2012 legt dit jaar het verband tussen studiekeuze, loopbaan en loon. Welke maatregelen wilt u, ook als minister van Onderwijs, nog in de loop van deze legislatuur nemen voor rol doorbrekende studiekeuzes? Welke bijkomende maatregelen plant u voor de herwaardering en betere lonen voor zogenaamde 'vrouwensectoren' en 'vrouwenberoepen'?

De voorzitter: Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Minister, ik heb dit vorige week zijdelings aangeraakt naar aanleiding van mijn interpellatie over onder andere eerwraak in het kader van de Internationale Vrouwendag. Mevrouw Franssen heeft het zowel over de loonkloof als de loopbaankloof. Dat zijn twee totaal verschillende zaken. De redenen, oorzaken en gevolgen van de loopbaankloof zijn minder duidelijk dan die van de loonkloof.

Ik ga uiteraard akkoord met de stelling: gelijk loon voor gelijk werk. De loonkloof betekent dat er voor identiek hetzelfde werk een verschil is in betaling. Dat kan uiteraard niet, in onze maatschappij zeker niet. In verband met de loonkloof zou ik u dezelfde vragen willen stellen als mevrouw Franssen: welke maatregelen worden er genomen om die loonkloof te dichten?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: De resolutie waarnaar u verwijst, dringt aan op een geïntegreerde aanpak van de loon- en loopbaankloof. Dat is een noodzaak die ik volmondig onderschrijf en waarvan we tijdens deze legislatuur wel werk willen maken.

Zoals ik al geduid heb in mijn beleidsnota, ben ik ervan overtuigd dat de loopbaankloof enkel effectief bestreden kan worden wanneer er intensief wordt samengewerkt door alle betrokken partijen: de volledige Vlaamse Regering en haar diensten, de sociale partners, de actoren die actief zijn op de arbeidsmarkt en in het onderwijs, academische experts en een brede waaier aan middenveldactoren. Ik heb daarom in mijn beleidsnota gepleit voor een geïntegreerd Vlaams actieplan ter bestrijding van de loopbaankloof mannen-vrouwen.

Mijn pleidooi werd bovendien vergezeld van een engagement: ik gaf aan dat ik bij de aanmaak van een dergelijk actieplan niet enkel een initiërende, maar ook een faciliterende, stimulerende en voedende rol zou opnemen. Dat engagement formuleerde ik in de eerste plaats vanuit mijn coördinerende bevoegdheid als minister van Gelijke Kansen, namelijk in het kader van het proces van de open coördinatiemethode (OCM). Bij de voorbereiding kreeg ik het formele engagement van de ministers Muyters en Lieten om mee te werken aan het tot stand komen van het Vlaams actieplan. Dat is belangrijk. Dat zult u met me eens zijn, want zij oefenen in deze materie de sleutelbevoegdheden uit: Werk, Wetenschap en Innovatie. Er is uiteraard ook mijn bevoegdheid Onderwijs. Op 8 juli 2010 heeft Vlaanderen dit gemeenschappelijk engagement geuit in het doelstellingskader. Het werd u ook meegedeeld.

Ik heb ervoor gezorgd dat dit proces wordt gevoed. Daartoe heb ik in 2011 een opdracht uitbesteed aan professor Sels van de KU Leuven, die een van de steunpilaren is van het Steunpunt Werk en Sociale Economie. Zijn opdracht bestond erin gerichte adviesvragen op te stellen, gericht aan de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en aan de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor) met betrekking tot het bestrijden van de loopbaankloof.

Professor Sels vertrekt bij de uitvoering van zijn opdracht van een grondige deconstructie van de thematiek loopbaankloof, en beëindigt elk beschreven facet met vragen die worden gesteld aan de SERV of de Vlor, of aan beide. Het betreft hier zowel vragen die moeten bijdragen aan het ontwikkelen van doelgerichte instrumenten en initiatieven die de loopbaankloof kunnen wegwerken, als vragen die gericht zijn op het uitwerken van een normatief uitkomstenkader.

We kijken vooral uit naar de standpunten met betrekking tot de eerder fundamentele kwesties, zoals de te hanteren indicatoren, de streefdoelen, en de prioriteiten die moeten worden gesteld. Het gaat immers om standpunten van sleutelactoren, die nodig zijn voor het aandrijven, uittekenen en implementeren van het actieplan. De combinatie van de analyse van professor Sels met de adviezen van de SERV en de Vlor zouden een goede basis moeten vormen om in een volgend stadium op een vruchtbare wijze meer partners bij het debat te betrekken en op het einde van deze legislatuur te landen met een degelijk actieplan en met duidelijke beleidsengagementen.

De adviezen van de SERV en de Vlor verwacht ik eind juni. Na ontvangst van die adviezen zal ik een summatieve nota opmaken, aangevuld met een kritische reflectie waarin aandacht wordt besteed aan de mogelijke implicaties van de voorgestelde klemtonen en maatregelen. Een dergelijke reflectie wordt eveneens gepland bij de pistes waarover eventueel verschillen in visie zouden bestaan. De nota van de arbeidsmarktexpert wordt verwacht tegen half september 2012 en zal vervolgens worden besproken met de betrokken ministers.

De nota moet dienen als basis voor een reeks rondetafelgesprekken die in het najaar van 2012 zullen worden georganiseerd met arbeidsmarktexperts, onderwijsactoren, politieke actoren en vertegenwoordigers van het middenveld. Deze rondetafelgesprekken moeten leiden tot een eerste versie van het actieplan. In de lente van 2013 moeten we over volgende stappen beslissen. De bedoeling is om uiterlijk in het begin van 2014 te landen met een Vlaams actieplan ter bestrijding van de loopbaankloof tussen mannen en vrouwen. De volgende regering weet dan meteen wat ze moet doen om dit concreet uit te voeren.

Dat betekent uiteraard niet dat er intussen geen concrete initiatieven zullen worden genomen. In de bundel OCM-actieplannen kunt u een ophijsting terugvinden van concrete initiatieven in verschillende beleidsdomeinen. Zelf heb ik genderindicatoren laten ontwikkelen en een nulmeting laten uitvoeren. Hierbij is uiteraard ook aandacht besteed aan loopbaankloof-gerelateerde indicatoren. De nulmeting staat op de website van Gelijke Kansen bij de documenten die te maken hebben met de toepassing van de OCM.

Ik wil uiteraard werken vanuit mijn coördinerende bevoegdheid. Maar daarnaast is het ook een onderdeel van mijn eigen verticale gelijkekansenbeleid. Informatie is daarbij heel belangrijk. Zo heb ik de mogelijkheid gecreëerd voor de publicatie, naar aanleiding van de Equal Pay Day van vorige week, van een informerende en sensibiliserende brochure door de vrouwenbeweging zij-kant onder de titel 'Je studie bepaalt mee je loon later'. Die hebt u wellicht gezien. Het was interessant.

Ik verwijs ook naar de ondersteuning die ik heb verleend aan de projecten Technogirls en Technoladies, die vanuit de invalshoek van een roldoorbrekende studiekeuze meisjes willen stimuleren om technologische studies aan te vatten en vervolgens in die sector aan de slag te gaan. Interessant is bijvoorbeeld dat ik de ICT-woman of the year heb ontmoet, die spontaan heeft aangeboden om ook veel zaken voor onderwijs te doen, om meisjes aan te zetten voor ICT-beroepen te kiezen.

We hebben ook het verhaal van de genderklik. Ondertussen kent u de website waar heel wat informatie te vinden is, onder andere de brochure Genderklik in de kleuterklas, waarin we aan kleuterleerkrachten tips geven. We weten dat genderverwachtingen al op heel vroege leeftijd beginnen. Ik heb ook overleg met mijn federale collega van Gelijke Kansen over de interfederalisering van het Centrum voor gelijkheid van kansen en racismebestrijding – dat is onlangs gebeurd, het was een vruchtbare vergadering – en nu gaan we na hoe we in de eerste plaats vanuit de Vlaamse bevoegdheden dingen kunnen doen, en in een tweede fase bekijken we hoe we beter kunnen samenwerken. Ik zal mijn collega ook zien in verband met andere gemeenschappelijke interesses, en dan zullen we bekijken of we dit punt kunnen meenemen.

De voorzitter: Mevrouw Franssen heeft het woord.

Mevrouw Cindy Franssen: Minister, we kijken reikhalzend uit naar het Vlaams actieplan, waarvan u zegt dat het definitief wordt begin 2014. Dat is dan wel een opdracht die u aan de volgende legislatuur geeft. Ik had het graag wat sneller zien gebeuren.

U verwijst naar de samenwerking met uw federale collega. In de marge zei u dat de vergadering over de interfederalisering van het centrum vruchtbaar was en dat u binnenkort opnieuw sommige thema's zult bespreken. Mogen we weten welke thema's er zullen worden besproken en hoever het staat met die interfederalisering?

De voorzitter: Daarover gaat mijn vraag om uitleg, maar die is uitgesteld omdat we daar op een later moment op terugkomen.

Mevrouw Cindy Franssen: En de thema's die aan bod zullen komen?

Minister Pascal Smet: We gaan bekijken welke zaken we samen kunnen doen. Dat hebben we nu niet gedaan omdat de vergadering heel specifiek over de herfederalisering ging. Nu zal er nog een vergadering komen, net zoals met andere federale ministers. Het klopt dat we wat meer tijd nemen voor een actieplan, maar ik wil een goed actieplan. We willen een gedragen en goed onderbouwde methode. U bent het vast met mij eens dat het beter is om wat meer tijd te nemen.

Ook al hebben we vorig jaar een actieplan goedgekeurd, we weten dat we dit tijdens deze legislatuur toch niet allemaal zullen kunnen oplossen. We moeten vanuit Vlaanderen een concreet, gedragen, goed onderbouwd actieplan voeren. Zo hebt u meteen een document om campagne te voeren. Als onze partijen – of welke partijen dan ook – geroepen worden om te onderhandelen, hebben ze meteen een mooie leidraad met betrekking tot wat er in het regeerakkoord van een volgende regering moet zitten.

De voorzitter: Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Minister, wat ik had gevreesd, is gebeurd. Ik had gevraagd om uitdrukkelijk een onderscheid te maken tussen loopbaankloof en loonkloof. U hebt in uw antwoord geen enkele keer het woord ‘loonkloof’ gebruikt. U zegt dat u, naar aanleiding van Equal Pay Day, met betrekking tot de loopbaankloof allerlei zaken zult ondernemen, onder meer in verband met indicatoren. Maar Equal Pay Day heeft niets te maken met de loopbaankloof. Het gaat om de loonkloof.

Ik wens u met het vaststellen van de indicatoren voor de loopbaankloof veel succes. Er zijn allerlei redenen: andere studiekeuzes, andere beroepen worden anders betaald, enzovoort. Maar voor de loonkloof zijn er geen indicatoren nodig. Ze betalen gewoon de vrouwen minder dan de mannen. Ik vraag dus nogmaals: wat doet de Vlaamse Regering daaraan?

Minister Pascal Smet: Eigenlijk zouden de vrouwen moeten zeggen: “Wij stoppen met werken tot we evenveel middelen hebben.” Go on strike, ladies.

De heer Boudewijn Bouckaert: Zo eenvoudig is het niet.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Minister, wij verdienen evenveel als onze mannelijke collega's. Wij moeten zien waar en in welke sectoren de loonkloof bestaat. Minister, misschien moet u dan binnen die sectoren eens gaan praten als minister van Gelijke Kansen, om te weten te komen waarom men vrouwen minder betaalt dan mannen: omdat ze vrouw zijn. Dat is de enige indicator. Dat kan niet. U onderneemt daarvoor geen acties.

De heer Boudewijn Bouckaert: Het is niet eenvoudig. We zouden hier eigenlijk eens een specialist arbeidsrecht moeten hebben. Als een man en een vrouw aan dezelfde cao-regeling onderworpen zijn, moeten ze gelijk betaald worden. Een werkgever kan niet mannen en vrouwen binnen eenzelfde cao of paritair comité discrimineren. Dan stap je gewoon naar de rechtbank.

Wat echter wel blijkt, is dat men binnen de cao's speciale onderscheiden maakt en dat de minder betaalde regelingen vooral door vrouwen worden ingenomen. Daardoor worden vrouwen gemiddeld veel minder betaald dan mannen.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Uit een studie blijkt dat er wel degelijk een loonkloof bestaat voor identiek hetzelfde werk, ongeacht de cao. Ik volg dit al heel lang. Spijtig genoeg stuiten we hier altijd op hetzelfde onderwerp. Ik ben al blij dat we nu wel al het onderscheid maken tussen loonkloof en loopbaankloof. Maar onze mannelijke collega's willen dat precies niet aanvaarden omdat ze het zelf misschien ook schandalig vinden. In bepaalde sectoren worden vrouwen voor gelijk werk niet gelijk betaald. Ik vind het erg dat ik dat hier altijd moet verkondigen. Dit kan niet. Ik hoor daar al die jaren geen oplossing voor.

De voorzitter: Mevrouw Franssen heeft het woord.

Mevrouw Cindy Franssen: Wat mevrouw Van Steenberge zegt, klopt: voor eenzelfde functie krijgt men een verschillend loon. Daarover bestaan wetenschappelijke studies en cijfers van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO). In de privésector heeft het vaak te maken met de manier van onderhandelen. Mannen eisen sneller meer loon, extralegale voordelen, enzovoort. Het verschil in verloning voor identiek dezelfde functie bestaat wel degelijk. Het is gedeeltelijk ook een federale bevoegdheid. Het wetsvoorstel om de loonkloof aan te pakken binnen cao's is ingediend in de Kamer. Het is daar trouwens goedgekeurd.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

**Vraag om uitleg van de heer Boudewijn Bouckaert tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de implementatie en uitvoering van het nieuwe Inschrijvingsdecreet
- 1458 (2011-2012)**

De heer Boudewijn Bouckaert: Mijn vraag gaat over het Inschrijvingsdecreet, dat we in het Vlaams Parlement hebben goedgekeurd, ik dacht ergens in oktober of november – mijn geheugen laat mij in de steek, maar het moet ergens in die periode geweest zijn. Ik weet nog dat het parlement heel duidelijk stelde dat dat Inschrijvingsdecreet getoetst moest worden op zijn implementatie en zijn gevolgen. Ik herinner mij nog dat de heer De Meyer daarover zeer gedreven heeft gesproken.

Mijn vraag gaat over moeilijkheden met betrekking tot het Inschrijvingsdecreet die worden opgeworpen door het veld. Enkele Leuvense secundaire katholieke scholen houden hun hart vast voor het nieuwe Inschrijvingsdecreet dat Vlaanderen vanaf het schooljaar 2013-2014 wil invoeren. Ze vrezen een stortvloed aan klachten. Ook het gebruik van het callcenter om wachtrijen te vermijden is niet meer zeker. De Leuvense secundaire scholen van het vrije net trekken nu aan de alarmbel: vijf van hen kampen ieder jaar met een capaciteitsprobleem. De goedgekeurde nieuwe voorrangsregeling is voor hen van groot belang. Voor wie geen capaciteitsprobleem heeft, stelt er zich geen probleem. De krant haalt Walter D’Hoore, directeur van het Heilig-Hartinstituut in Heverlee, aan om de stugge uitvoering van het decreet aan te tonen: “Toen we het voorstel onder onze neus kregen, hebben we meteen stappen ondernomen. Maar het kabinet lijkt eraan te willen vasthouden.”

Ik noem enkele concrete zorgpunten. Het stoort de scholen dat er in het decreet te rigide wordt vastgehouden aan administratieve schoolnummers. Leerlingen krijgen enkel voorrang bij inschrijvingen als ze bijvoorbeeld broer of zus zijn van een leerling in een school met hetzelfde nummer. Maar een reële school bestaat dikwijls uit meer dan één administratieve school. Blijkbaar zitten er in één school dikwijls administratieve entiteiten die een apart schoolnummer dragen. De voorrangsregeling zou alleen van toepassing zijn binnen die administratieve entiteit en niet binnen het reële schoolverband. Als dat zo is, moeten we daar toch vragen bij stellen.

Een concreet voorbeeld hiervan is het Heilig-Hartinstituut, dat alleen al in de eerste graad zes schoolnummers telt. Een kleinere school zoals het Vrij Technisch Instituut Leuven, dat bestaat uit een onder- en bovenbouw, heeft er echter ook twee. Dat wil zeggen dat een leerling geen voorrang krijgt als zijn broer in de tweede graad zit. Als een school toch voorrang geeft, is dat strijdig met het Inschrijvingsdecreet. Dat wordt dus opgeworpen door die Leuvense scholen.

Ook de opdeling in kansarme GOK- en niet-GOK-leerlingen blijkt voor de scholen heel erg complex te zijn. De heer D’Hoore stelt daarover: “Het is een goed uitgangspunt, maar praktisch moeilijk realiseerbaar. De scholen kunnen een inschrijving niet meteen bevestigen, omdat ze het etiket van de leerling niet kennen. Het ministerie heeft die gegevens, wij niet.” Dat is dus ook een praktisch, maar niet-onbelangrijk probleem.

Om wachtrijen te vermijden, ten slotte, werken de Leuvense secundaire scholen al enkele jaren met een callcenter. Ik dacht dat ze dat hier zijn komen voorstellen tijdens een hoorzitting. Met het nieuwe decreet komt dat gebruik echter op de helling te staan, omdat de procedure zo te complex wordt. Daarnaast vrezen de scholen dat het klachten van misnoegde ouders zal regenen, klachten die de scholen moeten dragen en behandelen. De heer D’Hoore is dan ook pessimistisch: “De Vlaamse overheid heeft geen voeling met de realiteit. Het systeem was nu al vrij ingewikkeld voor ouders. Met de nieuwe regelgeving wordt het nog tien keer erger. Zo schiet het zijn doel voorbij.”

Minister, in het licht van het voorgaande had ik graag een antwoord gekregen op volgende vragen. Wat is uw reactie op deze bezwaren van scholen met betrekking tot de concrete

implementatie en toepassing van het Inschrijvingsdecreet, en waarom lijkt het kabinet daar geen rekening mee te houden? Ik ga af op de uitspraken van de heer D’Hoore. Overweegt u een bijsturing van het Inschrijvingsdecreet, en dan in het bijzonder een vereenvoudiging van het systeem van de administratieve schoolnummers?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, eerst en vooral gaat het, zoals u weet, over een voorstel van decreet dat is goedgekeurd door het parlement, in nauw overleg met de Vlaamse Regering. Dat laatste zal ik zeker niet ontkennen. In eenzelfde nauw overleg tussen de parlementsleden van de meerderheid en de regering is afgesproken dat we overleg zouden plegen met de diverse scholengeledingen, in het bijzonder met Antwerpen. Ik heb dat overigens beloofd in de plenaire vergadering: u zult zich dat nog herinneren. We hebben alles doorlopen. In het kader van de bespreking van Onderwijsdecreet XXII zal de meerderheid – nogmaals, in nauw overleg met de regering – nog een aantal technische verbeteringen aanbrengen, zoals we overigens hadden afgesproken toen het voorstel van decreet werd besproken.

U begrijpt dat ik vind dat we de bespreking van Onderwijsdecreet XXII moeten afwachten, uit respect voor de procedure. U zult merken dat we met een aantal gerechtvaardigde opmerkingen rekening zullen houden. Nogmaals, dat hebben we voorzien. Achter de concrete vraag naar de schoolnummers zit wel een achterliggende redenering. U weet dat scholen soms wel kunnen engineeren. Ik stel echter voor dat we dit concreet bespreken wanneer Onderwijsdecreet XXII ter sprake komt.

De heer Boudewijn Bouckaert: Dat was uw antwoord?

Minister Pascal Smet: Dat was mijn antwoord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Minister, ik vind dat een bijzonder kort antwoord.

Minister Pascal Smet: Ja, maar ik kan toch niet in naam van het parlement... Ik weet dat de parlementsleden amendementen hebben voorbereid. Dat is overigens gebeurd in nauw overleg met mezelf en het kabinet. We hebben afgesproken dat zij die amendementen zullen introduceren bij Onderwijsdecreet XXII. Of we die opnemen, zullen we nog bekijken. Dat lijkt me logisch. Het klopt echter dat dit nu niet is voorzien.

De heer Boudewijn Bouckaert: Minister, sta me toen op de eerste plaats zeggen dat ik het goed vind dat er achteraf correcties kunnen komen, dat men niet stug vasthoudt aan de bestaande regeling, dat er een soort feedback vanuit de praktijk komt. Dat is een goede zaak. Anderzijds verstopt u zich enigszins achter het feit dat het ging om een voorstel van het parlement.

Minister Pascal Smet: In nauw overleg, heb ik gezegd.

De heer Boudewijn Bouckaert: In nauw overleg, oké, maar u bent de uitvoerende macht, en u moet in die hoedanigheid dus instaan voor de uitvoering van het door het Vlaams Parlement goedgekeurde voorstel van decreet. U kunt zich daar dus eigenlijk niet achter verschuilen. U moet duiding geven bij de moeilijkheden die rijzen bij de uitvoering van dat door het parlement goedgekeurde voorstel van decreet.

Op dat vlak stelt uw antwoord me toch wel enigszins teleur. Meer bepaald had ik een antwoord verwacht, al was het maar een technisch antwoord, op de opmerking van de heer D’Hoore over de schoolnummers. Indien klopt wat de directeur zegt, dan zit u toch met een groot probleem. Dat betekent immers dat de voorrangregeling voor broer en zus in veel gevallen eigenlijk op een absurde manier buiten werking wordt gesteld, louter omdat men door engineering blijkbaar met verschillende schoolnummers gaat werken. Ik had graag van u vernomen of dat klopt. Als het klopt, dan hebben diegenen die het voorstel van decreet hebben ingediend en goedgekeurd – en ik behoorde niet tot hen – toch wel een serieuze inschattingsfout gemaakt. Ze hebben dat niet op voorhand ingecalculeerd. Ze hebben niet

gezien dat die voorrangsregeling beter zou slaan op een anders gedefinieerde entiteit dan de entiteiten die met schoolnummers gepaard gaan.

Minister Pascal Smet: Ik zal het een beetje meer in detail uitleggen. Het huidige omkaderingssysteem van het voltijds gewoon secundair onderwijs zorgt er – dankzij de combinatie van de degressieve berekeningswijze en de minimumpakketten – voor dat grote scholen eerder gestimuleerd worden zich op te splitsen in kleinere scholen dan effecten door schaalgrootte te zoeken. Een dergelijke opsplitsing brengt een gunstig effect op de omkadering met zich mee. Dat is het uitgangspunt. Dat heeft ertoe geleid dat heel wat grotere secundaire scholen zich zuiver om financiële en administratieve redenen opgesplitst hebben in kleinere scholen, die in de feiten als één school blijven fungeren zowel op organisatorisch als pedagogisch-didactisch vlak, maar juridisch gaat het wel degelijk om afzonderlijke scholen, met alle gevolgen van dien.

In het nieuwe Inschrijvingsdecreet hebben we nog meer dan in het GOK-decreet rekening gehouden met dergelijke campusscholen. Zo kan een schoolbestuur met scholen gelegen op dezelfde campus er nu voor kiezen om de inschrijvingen van de leerlingen te laten doorlopen van de ene secundaire school naar de andere secundaire scholen, op voorwaarde dat dit in het schoolreglement wordt opgenomen. Momenteel is dat enkel mogelijk als het gaat om het doorlopen van de inschrijvingen van een autonome eerste graad naar een tweede graad. Daarnaast kan een schoolbestuur met scholen gelegen op eenzelfde campus en gelegen in het werkingsgebied van een lokaal overlegplatform (LOP), voorrang verlenen aan de leerlingen van de basisschool bij doorstroom naar het eerste leerjaar van de eerste graad van het gewoon secundair onderwijs of het buitengewoon secundair onderwijs, als wordt voldaan aan de voorwaarden.

Broers en zussen genieten niet alleen van een voorrang in de school waar hun oudere broer of zus is ingeschreven, maar ook in de scholen van hetzelfde schoolbestuur die de inschrijvingen laten doorlopen van de ene school naar de andere. Dat stond al in het GOK-decreet, maar wordt nu niet meer beperkt tot het doorlopen van de inschrijvingen tussen een autonome eerste graad en een tweede graad.

Een verdere vereenvoudiging van het systeem van administratieve schoolnummers waarbij verschillende administratieve scholen in het kader van de regelgeving als één school worden beschouwd, kunnen we niet bekijken in het kader van het Inschrijvingsdecreet, omdat het dat decreet overstijgt en gekoppeld is aan het omkaderingssysteem voor het secundair onderwijs. We zullen dat meenemen in het kader van de hervorming van het secundair onderwijs. Zo hebt u de volledige technische uitleg.

De heer Boudewijn Bouckaert: Dank u wel. Het is heel interessant en moet worden bekeken. Ik heb via Google een nummer van Klasse gevonden van 1991, waarin triomfantelijk wordt aangekondigd dat in het kader van de administratieve vereenvoudiging de administratieve schoolnummers worden afgeschaft. Dat is 21 jaar geleden, blijkbaar loopt de vereenvoudigingsmolen zeer traag.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over DAC'ers in internaten - 1474 (2011-2012)

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Het Vlaams Secretariaat van het Katholiek Onderwijs (VSKO), de koepel van het katholiek onderwijs, meer bepaald de internaten van het katholiek onderwijs, geniet sinds 1982-1983 van de diensten van een contingent van 175,5 voltijdsequivalente

(vte) werkrachten in het DAC-stelsel (derde arbeidscircuit) als project 626 en 626bis. Het derde arbeidscircuit wil laaggeschoolden en ongeschoolden aan een job helpen. Directe jobcreatie was het doel. De werknemers ontvangen een loon van het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie, dat ressorteert onder de VDAB. Nieuwe aanvragen zijn niet meer mogelijk.

In de praktijk gaat het binnen het VSKO om mensen die poetsen in internaten en die keukenhulp verrichten in de vrije internaten. De 175,5 voltijdsequivalenten die in internaten tewerkgesteld zijn, zijn goed voor 262 voltijdse en deeltijdse werknemers.

Er is al jaren sprake van een regularisering van de mensen in deze statuten, die behoren tot de zogenaamde nepstatuten, net als gesubsidieerde contractueel (gesco) of contractueel ten laste van het departement Onderwijs (CODO). Op die manier zou er ook iets meer gelijkheid in personeelsbezetting tussen de verschillende netten komen. De regularisering van die nepstatuten beoogt deze mensen in een volwaardig statuut tewerk te stellen, waarin zij ook van de normale sociale rechten kunnen genieten, onder meer qua loon, anciënniteit en pensioensrechten. Aanvankelijk was 1 januari 2012 vooropgesteld als datum waarop deze piste ingang zou vinden. Ik vernam dat er nu sprake is van 1 juli 2012. Na het opstellen van deze vraag hoorde ik dat die datum nog zou kunnen verschuiven. Mogelijk zou dit worden bekeken in het kader van de bespreking van het dossier internaten in een werkgroep internaten.

Minister, is de datum van 1 juli 2012 nog altijd de streefdatum voor de implementatie van deze piste voor de vermelde groep? Het spreekt voor zich dat de internaten en de betrokken DAC'ers graag duidelijkheid zouden krijgen over dat statuut.

Is er een timing voor de start van de bespreking in de werkgroep internaten op het departement? De start van zo'n werkgroep is aangekondigd en de werkgroep is al samengesteld. Is er ook al een datum waarop de werkgroep zijn werkzaamheden begint en zou beëindigen?

De voorzitter: Mevrouw Pehlivan heeft het woord.

Mevrouw Fatma Pehlivan: Het is nodig dat die mensen correct worden geïnformeerd over het statuut. Misschien moeten we het breder zien. Ik heb de cijfers van het aantal DAC'ers hier niet bij, maar er zijn er ook heel wat in andere sectoren. In de jaren tachtig is dat ingevoerd voor de tewerkstelling van werklozen. Het is ook federale materie. De steden werken er ook mee, want je moet een bepaald aantal gesco's tewerkstellen om subsidies te krijgen. De heer De Meyer verwijst naar mensen die voor het VSKO werken. Misschien kunt u dat probleem eens breder bekijken in de Vlaamse Regering, minister. Ik weet niet of het is opgenomen in het overleg over de usurperende bevoegdheden. Die statuten worden opgelegd door de federale overheid.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Mevrouw Pehlivan, u kunt beter minister Muyters vragen naar het ruimere kader. Op 9 maart 2012 heeft de Vlaamse Regering een nota goedgekeurd betreffende de regularisering van het derde arbeidscircuit.

Mijnheer De Meyer, u hebt gelijk dat u de vraag aan mij stelt, omdat er in het onderwijs een specifieke situatie is. In de nota van minister Muyters staat over de internaten en meer bepaald de DAC'ers het volgende: "Voor de groep van 205,07 vte van het Vlaams Secretariaat Katholiek Onderwijs dient nog verder onderzocht te worden op welke manier de regularisatie kan worden georganiseerd. Het onderzoek en de verdere onderhandelingen zullen hier nog enige tijd in beslag nemen, hetgeen betekent dat de regularisatie niet op 1 juli 2012 in werking zal kunnen treden. Met mijn collega-minister, bevoegd voor onderwijs, werd hierover een akkoord bereikt. Momenteel liggen bij Onderwijs twee opties voor: ofwel regularisatie binnen het dossier internaten." Daarvoor moeten we de basisarchitectuur met

Welzijn uitwerken, maar dat zal niet voor het einde van de legislatuur zijn. Dat heb ik met minister Vandeurzen afgesproken. “Ofwel regularisatie naar aanleiding van de volgende cao, waarvoor de onderhandelingen maar zullen opstarten in 2012. Hierbij dient telkens het evenwicht in maatregelen tussen de netten bewaakt te worden.”

Het klopt dat de datum van 1 juli 2012 niet haalbaar is, omdat we nog geen oplossing hebben gevonden. Op dit moment geven we absolute prioriteit aan de besprekingen in het kader van de terbeschikkingstelling (tbs) en het loopbaanpact. Dat zijn dezelfde mensen in het departement en zij kunnen daar dus op dit moment niet aan werken. We zullen erop toezien dat de betrokken sociale partners tijdig worden ingelicht over de gekozen optie en over de start van de werkzaamheden. De komende weken zijn we volop bezig met tbs en het loopbaanpact en daarna zullen we dit verder uitwerken.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Minister, ik ben tevreden dat u de ernst van de situatie inziet. Ik heb er begrip voor dat u nu met andere debatten bezig bent, maar ik hoop dat ik uw antwoord mag begrijpen als een engagement dat u dit dossier hoe dan ook en zo snel mogelijk, na de bespreking over de tbs, tot een goed einde zult brengen.

Minister Pascal Smet: Tbs en het loopbaanpact.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, u hebt begrepen dat dit een duidelijk engagement is van de minister. Nu vraag ik u: bent u als voorzitter van de commissie Onderwijs tevreden met dit engagement?

De heer Boudewijn Bouckaert: Die dingen blijven aanslepen en dan word je geconfronteerd met dringende zaken zoals tbs, en dan wordt het nog eens op de lange baan geschoven. Ik ben van de lucky generation die net voor de gesco's en DAC'ers aan werk is geraakt. De mensen die jonger zijn dan ik, hebben allemaal in die nepstatuten gezeten, en dat is niet leuk. Nu mag er toch wel eens een perspectief worden gegeven. Het zijn de slachtoffers van de eerste oliecrisis en van het superslechte begrotingsbeleid van het einde van de jaren 70.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, ik ben heel tevreden met uw tussenkomst en ik beschouw ze als een morele steun voor mijn vraag om uitleg in deze commissie.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■